

KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE VAN GERECHTSDEURWAARDERS

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
t.a.v. hare excellenties ir. C.E.G. van Gennip MBA en drs. C.J. Schouten
Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

Via internet ingediend <https://www.internetconsultatie.nl/verzamelwetszw2024/reageren>

Betreft: Reactie KBvG op de internetconsultatie Verzamelwet SZW 2024

Ons Kenmerk: 20230516

Den Haag, 16 mei 2023

Excellenties,

De Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG) heeft met belangstelling kennis genomen van de Verzamelwet SZW 2024. In aanvulling op de reeds voorgestelde wijzigingen wil de KBvG een aantal kleine inhoudelijke wijzigingen voorstellen, alsmede een aantal wijzigingen van puur technische aard:

Artikel 60 lid 6 Participatiewet:

Dat de beslagvrije voetregeling van de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet ook zou dienen te worden toegepast wanneer maatregelen ten uitvoer worden gelegd op de uitkering van betrokkene, benoemden wij reeds in onze reactie op de internetconsultatie Initiatiefwet vergroten beslissingsruimte gemeenten bij terugvordering bijstand van 30 maart 2021 en in onze reactie op de internetconsultatie van het Wetsvoorstel Handhaving Sociale Zekerheid van 6 maart 2023.

De KBvG constateert echter dat nog steeds mogelijk is voorbij te gaan aan de aanspraken op het bestaansminimum van betrokkenen. Artikel 60 lid 6 van de Participatiewet en soortgelijke bepalingen in andere sociale zekerheidswetten¹ luiden nog immer:

‘Zolang de belanghebbende de verplichting(en), bedoeld in (...), niet of niet behoorlijk nakomt:

a.is (...), in afwijking van artikel 4:93, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht, bevoegd tot verrekening voor zover beslag op de vordering van de schuldeiser nietig zou zijn;

---

¹ Zie: artikel 17g lid 5 AKW, 45 lid 5 Anw, 17i lid 5 AOW, 14g lid 5 TW, 27g lid 5 WW, 54 lid 5 Waz., 3:43 lid 5 Wajong, 28 lid 6 IOAZ, 28 lid 6 IOAW, 24 lid 5 IOW, 29 lid 5 WAO, 96 lid 5 WIA, 45g lid 5 ZW en 6f lid 5 Remigratiewet.

KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE VAN GERECHTSDEURWAARDERS

b. geldt de beslagvrije voet, bedoeld in de artikelen 475c tot en met 475e van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, in afwijking van artikel 4:116 van de Algemene wet bestuursrecht, niet bij invordering van kosten van bijstand en de bestuurlijke boete bij dwangbevel.'

Per 1 januari 2021 is de Wet vereenvoudiging beslagvrijevoet in werking getreden. Het doel van deze wet is om, beter dan voorheen, te garanderen dat een schuldenaar te allen tijde (bij zowel beslag als verrekening) in staat blijft om in zijn minimale levensbehoeften te kunnen blijven voldoen. Hiertoe is een uitgebreid juridisch kader tot stand gekomen en zijn verschillende 'rekentools' gerealiseerd die het mogelijk maken om feitelijk uitvoering te kunnen geven aan het waarborgen van het bestaansminimum.

Gezien vanuit de gedachte dat de beslagvrije voet een bestaansminimum moet garanderen, is het moeilijk voorstelbaar wanneer in de verschillende materiewetten bepalingen in stand blijven die de ruimte bieden om de beslagvrije voetregeling (bij wijze van sanctionering) geheel ter zijde te schuiven wanneer de in de aanhef van het betreffende artikel genoemde verplichtingen niet worden nagekomen door een belanghebbende.

Dit acht de KBvG niet verdedigbaar met de uitgangspunten die aan het beslagvrijevoetstelsel ten grondslag liggen.

Artikel 4:93, lid 4 van de Algemene wet bestuursrecht

Op grond van dit artikellid is de schuldenaar niet bevoegd tot verrekening voor zover beslag op de vordering van de schuldeiser '*nietig*' zou zijn. Hoewel het feitelijk juist is dat verrekening binnen het beslagvrije deel van een beslag op inkomsten niet mogelijk moet zijn, wordt in dit artikellid ten onrechte gesproken over nietigheid, terwijl 'geldigheid' is bedoeld.

Het voornoemde lid beoogt, mede gezien het voorgaande punt, te bewerkstelligen dat de beslagvrijevoetregeling ook bij verrekening gerespecteerd wordt.

Wanneer beslag wordt gelegd op periodieke vorderingen tot betaling, stelt artikel 475b lid 1 Rv dat het beslag slechts '*geldig*' is voor zover de periodieke betaling de beslagvrije voet overtreft.

Het is opmerkelijk dat in de Memorie van Toelichting (MvT) ten aanzien van (thans) artikel 4:93 lid 4 Awb wél op correcte wijze wordt gesproken. In de MvT wordt immers gesteld:²

*'Het derde lid heeft betrekking op de verrekeningsvrije voet. Evenals in het privaatrecht geldt dat verrekening niet is toegestaan voorzover beslag op de vordering van de wederpartij **niet geldig zou zijn**. De beslagvrije voet is dus niet vatbaar voor verrekening. Volledigheidshalve zij erop gewezen dat ingevolge artikel 4.4.3.5 jo. 4.4.3.6 de bevoegdheid tot verrekening van de schuldeiser van het bestuursorgaan niet eindigt door verjaring van de rechtsvordering, tenzij de schuldeiser van het bestuursorgaan zelf een bestuursorgaan is.'*

---

² TK 2003/2004, 29702, nr. 3, pag. 41/42.

KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE VAN GERECHTSDEURWAARDERS

Bij de inwerkingtreding van het zogenaamde 'beslagvrijebedrag' bij beslagen op bankrekeningen, dat op de beslagvrijevoet is gebaseerd, is deze nuance voor het laatst aan de orde geweest.

Ook in artikel 475a lid 5 en 6 Rv wordt over de 'geldigheid' van het beslag gesproken en niet over de 'nietigheid'. Opgemerkt dient zelfs te worden dat hieromtrent een amendement is ingediend en aangenomen.³

De KBvG stelt dan ook voor om artikel 4:93, lid 4 van de Algemene wet bestuursrecht als volgt te wijzigen:

*'De schuldenaar is niet bevoegd tot verrekening voor zover beslag op de vordering **niet geldig** zou zijn'.*

Verwijzing naar artikel 475i Wetboek van burgerlijke rechtsvordering (Rv.) in de artikelen 455, 455a, 474b, 507 en 507b Rv.

In een aantal artikelen in de tweede en derde titel van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering (Rv.) wordt verwezen naar artikel 475i Rv.. Het gaat om de volgende artikelen:

- Artikel 455 Rv., dat ziet op baten die worden voortgebracht door in beslag genomen zaken
- Artikel 455a Rv., dat ziet op een vordering die dient tot substitutie of zaaksvervanging van een in beslag genomen zaak
- Artikel 474b., dat ziet op nog niet aan de geëxecuteerde verantwoorde en afgedragen baten, die voortvloeien uit een recht aan toonder of order
- Artikel 507, dat ziet op de opbrengst van een onroerende zaak na beslag
- Artikel 507b, dat ziet op conversie van een posterieur beslag op een onroerende zaak

In voornoemde bepalingen wordt steeds verwezen naar art. 475i Rv. Dat is sinds de inwerkingtreding van de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet op 1 januari 2021 echter niet meer correct. Sindsdien zou enkel naar art. 475i **lid 1** Rv verwezen moeten worden, dat bepaalt dat de executant verplicht is om binnen acht dagen na het leggen van het beslag het beslagexploot aan de geëxecuteerde te doen betekenen bij gebreke waarvan de voorzieningenrechter van de rechtbank het beslag op vordering van de geëxecuteerde kan opheffen. De overige leden van artikel 475i hebben echter betrekking op de toepasselijkheid van een beslagvrije voet bij een periodiek derdenbeslag. Bij geen van de artikelen 455, 455a, 474b, 507 en 507b Rv. is daarvan sprake en is dus ook geen beslagvrije voet van toepassing, waardoor de verwijzing naar het gehele artikel in die gevallen geen doel treft en verwarring in de hand werkt.

---

³ TK 2019/2020, 35225, nr. 11.

Tot slot:

De KBvG is uiteraard ten zeerste bereid om, indien gewenst, een nadere toelichting te geven.

Hoogachtend,

Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders

C.W. Bakhuis-van Kesteren,

Bestuursvoorzitter KBvG